

5:te årg

"Svensk.
BRANDKÄRSTIDNING"
FACKORGAN FÖR SVERIGES BRANDKÄRER

N:o 8 A.-B. Centraltryckeriet
Örebro 1914 Aug. 1914

Äges af:
**Svenska Brandmänna-
Förbundet**
Utkommer en gång i mån.

Redaktör och utgivare:
ARV. W. SVENSSON
ÖREBRO
Telefon 26

Prenumerationspris:
Kr. 2:75 för år. Lösn. 25 öre

Annonspriser:
I texten 1 kr., å andra platser
70 öre pr cm. och spalt

Brandsergeant L. Andén 50 år.

Brandsergeanten vid Örebro brandkår, *L. Andén*, fyllde den 1 aug. 50 år och uppvaktades, dagen till ära af kåren, som till honom öfverlämnade en subskriberad minnesgåfva.

A. antogs 1899, då fasta kåren uppsattes, till korporal och befordrades 1902 till sergeant.

Under sin tjänstetid vid kåren har han förstått att



göra sig omtyckt af såväl befäl som underordnad.

Som A. är i besittning af en särdeles god vigör, är det att hoppas, att han än i flere år kan uppehålla sin tjänst.

På jubileumsdagen uppvaktades han af vänner och bekanta med telegram och blommor.

Honnör för 50-åringen.

Brandskydds- och eldsläckningsväsendet i äldre och nyare tid.

Åf professor Theodor Kellerbauer i Chemnitz.

Så långt tillbaka, som menniskan känner bruket af eld, varar äfven kampen mot elden själf. Väl är elden den största faktor i människosläktets kultur, så att man tvifvelsutan kan påstå: att utan eld hade det icke existerat någon kultur, men lika säkert är det att elden, tusentals gånger, visat sig vara och ännu är, den största fara för mänskliga kulturskapelser.

"Wohlthätig ist des Feuersmacht,
Weun sie der Mensch bezähmt, bewacht,
Und was er bildet, was er schafft,
Das daukt er dieser Himmelskraft;
Doch furchtbar wird die Himmelskraft
Weun sie der Fessen sich entrafft,
Einhertritt auf der eigenen Spur,
Die freie Tochter der Natur!"

Dessa Schillers ord, gifva en gripande bild af det flammande elementets dubbelnatur, hvilket, från att vara människans trognaste vän och medarbetare, plötsligt förvandlar sig till dess argaste fiende och tvingar henne till en kamp, hvars utgång, ofta nog, är mycket obestämd. I kulturutvecklingens första tid, utföll denna kamp städse till människans nackdel och blef henne intet annat medel öfrigt, än att genom en skyndsam flykt, rädda sin egen person, sina få vapen och redskap. Rester af i sjöarne i Schweiz funna påbyggnader visa i många fall tydligt, att de blifvit genom eld förstörda. Men isynnerhet då, när människorna började bo sammanslutet i byar, skulle de snart erfara, hvilka fördelseter det lös-släppta elementet, tid efter annan, förorsakade och därigenom utvecklade sig helt nödtvunget, behofvet af försvar eller skyddsåtgärder. Men först en fortskridande teknik blef i stånd att uppfinna vapen till bekämpande af denne våldige fiende.

Vi finna därför, århundraden länge, huru, trots de ifrigaste bemödanden, särdeles i de tyska städerna, eldsläckningsväsendet icke gjorde några väsentliga framsteg. Först i nyare tid lyckades det, med benyttande af vetenskapsens och teknikkens alla hjälpmedel, att bringa oandskydds- och eldsläckningsväsendet till en förr oand framgång.

Den äldsta och säkraste kändedom om ordnade eldsläckningsinrättningar, härstammar, från den romerska kejsaretidens början, eller omkring tiden för Kristi födelse. Augustus inrättade då i Rom, som på den tiden räknade 2 millioner invånare, 7 kohorter väktare (Virgilius), (ännu i dag benämnas brandmanskapet i Italien för "Virgili"), hvilka, jemte uppehållande af den

offentliga säkerheten, det äfven ålåg eldsläckningstjänst. Hvar och en af dessa kohorter räknade 1,000 man, hvars befäl utgjordes af en Tribun och sju Centurioner; hade vidare en "Siphonarius" (sprutmästare?), särskilde "oquarii" (vattenmanskap) och "buccinatores" (hornister). Styrelsen för det hela, sorterade under en "praefectus" ur riddare- men sedermera ur senatorsståndet. Trojan ökade denna kär med ännu en afdelning "fabri", (pionier och handverkare).

Öfver denna första, historiskt kända brandkår, deras redskap och eldsläckningsduglighet, veta vi, tråkigt nog, ganska litet. Från en framgång vid eldsläckning, berättas dock på ett ställe: "Virgilius" lyckades vid den stora Veroska branden, att hejda elden vid foten af den Esquilianska höjden. Men med hvilka redskap man kämpade mot elden, detta meddelades oss aldrig och ej heller i Pompej's ruiners väggmålningar, som bringat så mycket ljus öfver tillståndet i den Romerska älderdomen, är brandkåren icke framställd.

I öfrigt ligger det antagandet mycket nära till hands, att vid bekämpande af stora eldsvådor i det gamla Rom, liksom under hela medeltiden, och ända in i nyare tid, nedrifning af byggnader, spelade hufvudrollen, i det att näppligen verkligt tjänliga eldsläckningsredskap, stodo dåtida brandkårer till tjänst. Visserligen antaga några lärda, att den romerska brandkåren var i besittning af brandsprutor, men detta är dock i hög grad otroligt, om det också är fastställt, att Ktesibios i Alexandria, redan år 250 före Kristus, upfunnit sug- och tryckpumpen, samt att antagligen han själf, eller hans lärjunge Heron, hvilken också gifver beskrifning på ett "vänderör", med uttrycklig betoning om dess bruk, hade tänkt att endast i nödfall använda dessa maskiner vid eldsvådor, så fattas dock hvarje bekräftelse, att sådana maskiner redan då för tiden, verkligen användes vid eldsläckning.

De af Plinius, i hans rapport till kejsare Trojan, omtalade "Siphones", hvilka man här och där har antagit betyda sprutor, synes mycket hellre hafva varit vissa anordningar vid vattenledningen, så att icke ordet "siphonarius" betyder sprutmästare, utan tillsyningsman vid denna inrättning. Det måste sålunda synas mycket tvifvelaktigt, att den romerska brandkåren och öfver hufvud hela forntiden, kände det praktiska bruket af sprutor. Att undra öfver, vore det just icke; då t. o. m. i nutiden, trots boktryckerikonst och telegraf, vägen från den lärdes studiekammare till en praktisk användning af en uppfinning, ofta är rätt lång; huru mycket svårare måste det då hafva varit för 2,000 år sedan.

I hvarje fall, är så mycket säkert, att eldsläckningsanstalterna i det gamla Rom och naturligtvis ännu mera i provinsstäderna, måste hafva varit

ganska ofullkomliga; men kändedomen om dessa brisfälliga inrättningar, är genom de väldiga stormar, hvilka beledsagade det romerska rikets undergång, för århundraden sedan, gångna fullständigt förlorade. Åtminstone möta vi först nästan ett årtusende senare, på germanisk jord, början till nya eldsläckningsanstalter, hvilka dock ingensstädes påvisa de ringaste spår af sammanhang med den gammalromerska inrättningen. I Tyskland infaller eldsläckningsväsendets första utveckling i en tid af städernas uppblomstring, af hvilka några, som Worms, Mainz, Köln, redan i tolfte århundradet ernått rätt ansenlig storlek. Eldsvådor af väldiga dimensioner, börde då till ordningen för dagen. Genom tränga gator, husen vanligen af trä, spåntak, och med massor i husen uppstaplade brännbara ämnen, de primitivaste eldnings- och belysningsinrättningar, voro alla betingelser gifna för elds lätta uppstående och snabba utbredning, samt därvid försäkrande de fruktansvärdaste ödeläggelser. Ingen kunde ens tänka på släckning. När alarmklockan tonade, hade den förskräckte borgaren inga andra omsorger, än att rädda sig och de sina ur de blixtsnabbt om sig gripande lågorna och kunde prisa sig lycklig, om det lyckades honom att rädda det värdefullaste af sina ägodelar.

De första mått och steg för skydd mot eldsvåda som vi känna ur Stadssätt och Statuter från 13:de och 14:de århundradet, hafva afse på dels förebyggande af brand, genom bestämmelser öfver handhafvandet af eld och ljus o. s. v., dels genom undanröjande af eldfarliga byggnadsätt, såsom varande de väsentligaste orsakerna till eldsvådor.

Sedan följde förbud för de så eldfarliga spåntaken, hvilka ännu i massvis finnas i många trakter af Tyskland, liksom i Rothenburg, redan i början på trettonde århundradet —, dels bestämmelser om släckning af redan utbruten eld. I bland dessa bestämmelser återfinnes nästan öfverallt först det s. k. utropandet (Beschreien) af elden, jämte ålagda ögonblickligt tillkallande af hjälp. Öfverträdelse af denna föreskrift, var belagd med ganska stränga straff.

Men äfven egentliga eldsläckningsbestämmelser saknades icke, isynnerhet blefvo här och där särskilda klasser af borgare förpliktade till att bära vatten, såsom t. ex. år 1276, vlnbärare och dessas gelikar i staden Augsburg, hvilka för dessa tjänster voro tillförsäkrade skattefrihet. Äfven föreskrifter om nedrifning o. s. v. blefvo gifna.

Dessa många olika bestämmelser, förenade sig efter hand till fullständig "eldsläckningsanordning", af hvilka staden Wien, som det synes, besitter den äldsta i Rudolf den I:stes urkund från år 1278. Dock göra Zürich och Frankfurt am Main anspråk på samma ära.

(Forts.)

Brandväsendet i Salt Lake City.

Från en svensk f. d. brandman hafva vi motagit en kort beskrifning öfver brandväsendet i den stora mormonstaden och vilja vi hoppas att det skall intressera tidningens läsare att få höra något om detsamma.

Stadens brandkår består af 99 man fördelade på sex stationer, däraf på hufvudstationen 40 man.

Hufvudstationen är utrustad med enbart automobilfordon till antalet sex, bestående af en chefsvagn, en stegvagn med en 80 fots mekanisk stege, en redskapsvagn, en motorspruta, en slangvagn med 3 och 5 tums slangar och en kemikalapparatvagn (förmodligen kolsyrespruta). Fordonen hafva i genomsnitt en hastighet af 53 mil (eng.) i timman. Småstationerna hafva hästar och fordonen köras i allmänhet trespända.

Samtliga stationer äro byggda af sten i två våningar med logement och bostäder i andra våningen, hvarifrån gå glidstänger ned i redskapsrummet. Brandtelegraf är s. k. Rekordsystem, antagligen i likhet med vår telegraf af L. M. Erikssons. Samtidigt som larm går inom station sättes äfven en alarmapparat i gång som på de större gatorna och samlingsplatserna tillkännager att brandkåren rycker ut. Polisen har då order att stoppa all trafik och tillse att inga hinder finnas för kåren.

Aflönning för obefordradt manskap är från 80 till 100 dollar i månaden samt fria husrum. Uniform får brandmännen själva bekosta sig, den är dock jämförelsevis billig, endast 15 dollar. Larmdräkt, bestående af vattentäta rockar, höga gummistöflar jemte kask, består af kåren.

Inom stationen finnes skrif- och läsrum samt bibliotek.

Fridagar för manskapet är hvarjtionde dygn och tre timmar hvarje dag samt fjorton dagars semester på sommaren med full aflönning.

Genom storartade bidrag från affärsmännen o. a. i staden har kåren en egen understödkassa af åtskilliga tusental dollar, hvilket bevisar att kårens arbete uppskattas kanske i långt högre grad än hvad fallet är i Sverige.

Under år 1913 inkom larm 470 gånger, däraf 112 för soteld, af eldsvådorna voro endast två af större betydhet, vid den ena blefvo värden för 100,000 dollar förstörda och vid den andra för omkring 70,000 dollar. Hela beloppet för såväl försäkrad som oförsäkrad egendom som under 1913 uppgick i rök belöpte sig till 232,913 dollar. Under året har brandkåren varit sysselsatt med eldsläckningsarbete under en sammanlagd tid af 333 timmar, hvarvid användes 92,000 fot



slang, 3,713 fot stegar restes och en väglängd af 1,384 mil (eng.) tillryggalades till eldställens.

En praktisk anordning tyckes finnas, i det att på de flesta stora hus en vattencistern finnes anbragt på taket, hvarifrån vattnet genom rörrät ledes till alla rum, kopplingarna äro af samma konstruktion, som brandkären använder, så att den kan betjäna sig af nämnda ledningar i och för eldsläckning. — r —

Eldsvådor.

Halmstad.

Midsommardagen den 24 juni kl. 8,55 f. m. alarmerades brandkären pr telefon från Östra snickerifabriken. En af kontorspersonalen, som hade sin bostad i fabriken telefonerade till brandkären, som inom några minuter var på platsen.

Vid karens ankomst stod redan hela fabrikskomplexet i lågor, hvarför ångsprutan och flodsprutan samtidigt rekvirerades. Från dessa och från brandposter utlades 8 slangledning.

Att rädda fabriken var ej tänkbart, hvarför hela arbetet inriktades på att rädda det Hansonska gjueriet, ångkvarnen, en skofabrik, samt närbelägna bostadshus, hvilket äfven lyckades efter stora ansträngningar.

Vattentrycket var till en början svagt i brandposterna, men sedan hufvudröret tillkopplats, blef trycket åtskilligt starkare. Sprutorna fungerade utmärkt, men trycket i ledningarna blef ej fullt effektivt på grund af de långa ledningarna hvilka voro mellan 4 å 500 meter, med stigning uppåt hela vägen till brandstället.

Brandkären presterade ett synnerligen vackert släckningsarbete enl. tidningarnas samstämmiga uttalande, trots det att det var förenat med stor fara, isynnerhet vid framträngandet bland de brinnande brädstaplarna. Här var det svåraste arbetet, ty hettan var nästan outhärdlig och brandmanskapet måste gång efter annan bespola hvarandra med vatten för att kunna hårdta ut. Olyckstillbud saknades inte, men dess bättre aflöpte det hela utan att någon blef allvarsamt skadad. Vid eldsvådstillfället var brandkarens hela attiralj i bruk och cirka 4 tusen meter slang användes. Kl. 7 på e. m. ansågs faran för eldens vidare spridning afvärd. Motor- och ångsprutorna fick då återvända till stationen, men eftersläckningen bedrefs sedan med två slangledning från flodsprutan samt från 4 brandposter och kl. 9 indrogs äfven ledningarna från flodsprutan. Eftersläckning bedrefs sedan hela natten med 3 slangledning från brandpost. Dessa indrogs kl. 8 f. m. den

25. En tur i olyckan var att vindstilla rådde under hela tiden branden rasade, anaars hade den nog fått större spridning. Äfven en duktig regnskur gjorde sitt till att något dämpa elden. B—.

Förbundsangelägenheter.

På grund af de inträdda förbällande måste ju vårt ärsmöte, som medlemmarne vet, uppskjutas och när vi nu kunna afhålla det kan ju ej bestämt afgöras. Det skulle vara intressant att från samtl. lokalafdelningar få något meddelande hurvida medlemmarne anse det lämpligt att uppskjuta mötet till nästa år eller om vi böra afhålla årsmöte äfven i år, det blefve därigenom lättare för styrelsen att fatta beslut i berörda sak.

Ordföranden.

Glimtar.

I TELEFONEN. "Hallå! Hallå!" skrek brandsoldaten i ena ändan af telefonen till svar på en lång ringning. "Hallå!" svarade en kvinnlig röst. "Är det brandkären!" "Ja, hvad är det?" "Jo, jag ville bara underrätta er om, att min gård vätter åt den gata, som löper i järnbredd med Dayton St. När man går om nästa hörn . . ." "Fru har förmodligen fått orätt telefonnummer?" "Ni sa' ju att det var brandkären?" "Ja, men . . ." "Jo, jag ville bara säga, att jag efter bästa förmåga försöker att anlägga en ordentlig gräsplan på vår gård, och att jag nyligen sått gräsfrö ända ned till gatan. Och utom gräsfröet planterade jag i går intill grannhuset, som äges av Johansson, en del luktarter, litet krasse, och . . ." "Men hör frun, ni har bestämt fått fel telefonnummer. Det här . . ." "Är det inte brandkären?" "Jo, men . . ." "Nå, då så! Jo, jag ville bara säga, att hur värdslösa våra grannar Johanssons än äro med sin gräsmatta och sina blommor, så äro vi mycket noga med våra anläggningar. En vacker gräsmatta prydd med åtskilliga blommor, det är just hvad min man och jag söka åstadkomma, och vi bemöda oss om att vår gårdsplan, inte minst den del därpå som vätter mot Johanssons gård skall se så snygg ut som det är möjligt att få den, jæg skulle inte vilja att någon skulle trampa ned min gräsplan eller mina luktarter . . . eller . . ." Men min bästa fru, hvad har detta med brandkären att göra?" "Jo, jag ville underrätta er om, att vårt husnummer är 68 Dayton St. och att vår gröne Johanssons hus brinner. När ni nu kommer för att släcka, låt för all del icke Edra brandsoldater trampa . . .

Men brandsoldaten hade gått ifrån telefonen.

H. S.

EMERSONS
och LYPTOLSALVA

äro de förnämsta medel mot stötter och slag.



Vindseldsvådor och deras bekämpande.

En mycket svår uppgift brandkåren har, är släckning af vindseldsvådor. Denna erfarenhet får brandmännen göra isynnerhet då det gäller att bekämpa vindseldsvåda af mera svårartad beskaffenhet t. ex. där lågorna hindras af taktäckningen att slå ut, och allt är insvept i rök, och elden håller sig gömd någonstades, färdig att utvidga sitt välde, allt hvad omständigheterna medgifva. Nu kanske mången ställer följande frågor till sig själf. Huru skall man kunna upptäcka elden? Är han mäktig eller obetydlig? Huru skola vi förfara för att på lämpligaste sätt tillintetgöra den? Dessa frågor bör de erfarna brandmännen genast kunna besvara, samt uppspåra och angiva den rätta vägen till eldens läge, utan att låta sig missledas, af de på alla håll framträngande rökmassorna. Under tiden denna rekognosering varat, iordningställes nödig angreppstaktik, och den första slangledningen föres upp längs trappuppgången. Är det ett högre hus, bör man hissa upp den genom fönstret närmast vinden, och placera den på en s. k. slangsadell, ty för tryckets skull är det af allra största vikt, att slangen kommer upp den kortaste vägen, äfven bör man undvika alla skarpa böjningar på slangen. Om man nu lyckas att nå eldhärden eller sätta en gräns för lågornas vidare frammarsch åt detta håll, så är den första framgången vunnin. En viktig sak är, att man bör ha en stark stråle om man skall vinna framgång, en svag stråle är alltid värdelös. Många prof härpå har visat, att brandkärer på grund af dåligt vattentryck stått maktlösa och släckningsarbetet tagit längre tid än hvad som behöfvis med bättre vattentryck. Om själfva strålen icke når det brinnande föremålet med kraft, så öfvergår vatnet till ånga, eller flyter omkring på golvet för att sedan rinna ned i undre belägna våningar utan att verka släckande i någon högre grad. Man bör äfven komma ihåg, att ej enbart spruta på lågorna eller röken utan framtränga till själfva eldhärden så långt möjligt är. Man bör äfven taga som regel, att hellre låta litet mera af vindens värdelösa skräp brinna upp, än att vattenskadan blir för stor, blott man är säker på, att elden icke utvidgar sig. Om man nu märker att en stråle ej är tillräcklig att behärska elden med, måste man utlägga en slang till och denna bör man, om det låter sig göra, draga från andra sidan, så att man får elden emellan två mäktiga strålar, kan man använda en trappa för detta ändamål, är det själfallet den naturligaste vägen, i annat fall får man lof att öfver stege skaffa sig tillträde genom ett vindsfönster, en glugg, brandlucka eller bryta hål i taket, varvid man företrädesvis bör välja

det högst belägna stället, för att vara minst generad af röken. Är detta icke häller nog får man bereda sig tillträde från öfriga sidor eller upphugga ett hål underifrån. Hufvudsaken är att man med en kraftig stråle träffar själfva eldhärden. Så fort man märker, att elden är kringgårdad, börjar det egentliga framryckandet, hvarvid man bör märka, att strålföraren på den sida, därifrån vinden kommer, blir den angräpnade, medan man på motsatt håll får sköta om och hindra lågorna att gå vidare. För att underlätta arbetet upplages ett hål i takets högst belägna delar, så att rök och hetta får aflopp. Mycket viktigt är det om man kan få dessa aflopp rakt öfvan eldhärden, ty därigenom uppstår en sugning till det brinnande områdets centrum. Om man noga gifver akt på taktäckningsmaterialets uppvärmningsgrad är det ganska lätt att leta sig fram till de riktiga ställena, men man bör även se till att man ej blifver afskuren från en hastig reträtt genom de till äfventyrs utbrytande lågorna eller tilltagande hettan. Då man framtränger på vinden, måste man gå fram med stor försiktighet, ty en vindsöt kan lätt framdriva lågorna, så att man helt plötsligt har dem in på lifvet. Ett bra medel härför är att använda skyddsskärmar af asbets. Om man saknar dylika skärmar, kan man använda dörrar eller andra liknande föremål, likaså är det tillrädligt att hafva kläderna våta. Själfallet är äfven s. k. rök- och andningsapparater till stor nytta, om än effekten af deras användning i väsentlig mån minskas genom den ugusartade hetta, som råder vid en större vindsbrand. Man bör ständigt vara på sin vakt, så att man ej blifver kringränd af lågorna, den största fara som hotar är dock, om taket störtar in, man bör därför komma ihåg, att släcka elden i takstolarna och framför allt hindra, att dess förbindningar och södjejelare taga skada.

Likaså får man se upp för skorstenspipor, man bör ställa sig vid deras kortsidor, ty åt detta håll ramla de sällan. Vid en vindsbrand gäller det att vara snabbare än elden, man bör hinne förbi och afskära vägen för de framträngande lågorna. Elden kan äfven bana sig väg nedåt, hvarför man bör hålla uppsikt till underbelägna våningar. Skulle det börja brinna i nedre våningen, får man icke lämna vinden helt åt sitt öde, ty här är nog faran större i alla fall, då elden i de uppblöta taken sannolikt icke blir i tillfälle att sprida sig med någon synnerlig hast. Äfven bör man se till närliggande hus, ifall det finnes öppningar på tak eller fönster, så att ej gnistor falla in och antända äfven dessa. En väl släckt vindseldsvåda utgör det bästa betyg, en brandkår kan erhålla öfver sin skicklighet, ty vid intet annat tillfälle fordras det så mycken fackmannainsikt som just vid en vindseldsvåda.



En sak som ej för ofta kan påpekas är, att såväl vid vindseldsvådor som vid eldsvådor i boningshus för öfrigt: spar på vattnet.

Många gånger blifva stora värden förstörda mer af vattnet än af elden.

Skall en brandkår erhålla ett bra betyg efter en vindsbrand, bör underliggande våningar vara ytterst litet vattenskadade, ty en släckt vindsbrand, med ett par våningar genomdränkta med vatten, är inget betyg alls.

Som ett tillägg bör vidstående nämnas.

För en tid sedan fingo vi läsa såväl i denna tidning som i flere af de dagliga tidningarne, ett förslag af Stockholms brandchef, kapten Svinhufvud, angående förflyttning af vindskontoren till källarna. I Stockholm finnes endast ett hus som saknar vindskontor, det är i hörnet af Beridarebans- och Hamngatorna. Detta bör för oss brandmän vara ett synnerligen beaktningvärdt förslag. Göteborgs brandchef, löjtnant Ekstedt, har haft en annan åsikt om nämnda förslag, men om man närmare granskar nämnda brandchefers åsikter, kommer man till den slutsatsen, att det ur brandsäkerhetsynpunkt bör vara fördelaktigare att hafva vindskontoren förlagda i källarna. Angående släckning af nämnda eldsvådor kan många oberäknade faktorer spela in, om man t. ex. tager i betraktande vid de städer, där vattentrycket är ytterst dåligt, bör man erkänna, det är lättare att släcka en eldsvåda i en källare än å en vind, källarna kunna ju byggas af sten med järndörrar och göras brandsäkra. Önskligt vore om vindskontoren slopades och boningsrum i stället inreddes å vindarne.

Rerré.



Att den kritiska situationen gjort sig märkbar på alla områden, har nog hvar och en märkt, och det är ej så underligt. Det har öfven inverkat på Sv. Brandkärstidnings annars såflitiga referenter och öfven på dess redaktion och på grund däraf har tidningen denna gång blivit något försenad, hvilket vi hoppas den dråde lösekreten ursäktar.

Sedan nu sinnena hunnit lugna sig, hoppas vi återigen få mottaga referat och bidrag från brandmännen landet rundt.

Hädanefter skola vi söka att utgifva tidningen i rätt tid.

RED.



Brandchefsmötet i Malmö.

Svenska brandchefsföreningens femte årssammanträde tog sin början torsdagen den 23 juli kl. 9 f. m. i Malmö brandstations gymnastiksal. Ett sextiofotal deltagare, däribland flera danska brandchefer voro närvarande.

Samlingen ägde rum å Malmö brandkärs hufvudstations gård, där brandkåren med sina redskap var uppställd i parad och brandkårsmusiken utförde några nummer. Därefter framträdde brandchefen, friherre N. Djurklou och hälsade deltagarna välkomna till Malmö. Talet besvarades af ordföranden i brandchefsföreningens styrelse, kapten R. Stridbeck, Kalmar, som uttryckte deltagarnes glädje öfver att ha kommit till Malmö och deras belånenhet med hvad de redan fått se af Malmö brandkår. Sedan brandkåren härpå gjort en utryckning, vidtog i brandstationens gymnastiksal föreningens enskilda sammanträde under ordförandeskap af kapten Stridbeck. Som sekreterare fungerade löjtnant E. Brantenberg.

Full ansvarsfrihet beviljades styrelsen för det gångna årets förvaltning.

De afgående styrelseledamöterna, hrr V. Settergen, Börås, och E. Löfberg, Lysekil, återvaldes.

Till revisorer omvaldes hrr J. F. Norrlander, Mariestad, och K. E. Sandberg, Lindsberg, med hr J. Pettersson, Eskilstuna, som suppleant.

På styrelsens förslag beslöt mötet att förlägga nästa årssammanträde till Kalmar.

Ordföranden hade till årsmötet väckt en motion om föreningsarbetets fördelning på ständiga utskott samt eventuella val af medlemmar till detta utskott. Motionärens öppnade diskussionen, framhållande att arbetsfördelningen som den nu är, ligger på endast ett fåtal händer och ansåg för den skull att det vore önskvärdt att fördela arbetet på kommittéer inom föreningens medlemmar.

Hr Fogelklou, Hälsingborg, ställde sig skeptisk mot förslaget, men ville ej direkt motsätta sig detsamma.

Mötet beslöt att i hufvudsak godkänna förslaget.

Svenska brandmannaförbundet hade till årssammanträdet 1913 ingifvit anhållan om Svenska brandchefsföreningens medverkan för åstadkommande af en utbildningsanstalt för brandmän i vårt land, öfver hvilken styrelsen yttrat sig:

"Då af de från brandcheferna i Stockholm och Göteborg afgifna meddelandena framgår, att möjlighet till realiserande af Brandmannaförbundets anhållan f. n. icke finnes, får styrelsen förslå, att årsmötet, under framhållande dels häraf, dels nämnda brandchefers erbjudande att emottaga volontärer, ville besluta: att gifva Brandmannaförbundet del af utredningen samt att Svenska

brandchefsföreningen för sin del ville uttala sin tacksamhet för hvad brandcheferna i Stockholm och Göteborg ansett sig under nuvarande omständigheter kunna åtgöra för lösande af denna för det svenska brandväsendets yrkesmässiga utveckling viktiga fråga."

Årsmötet beslutade i enlighet med styrelsens förslag.

Herrar Thestrups och Zetterlings motion om anstalters vidtagande för ekonomiskt bidrags erhållande från staten och landstingen till brandväsendet, gaf anledning till en stunds diskussion.

Styrelsen hade haft frågan under behandling och nu uttalat sig om den samt föreslog årsmötet bl. a. att detta bidrag skulle gälla endast för städerna.

Mötet beslöt godkänna styrelsens förslag med den skillnaden, att bidraget skulle utsträckas icke endast till städerna utan äfven till mindre samhällen.

Sista ärendet på föredragningslistan upptog herrar Ekstedt och Enanders motion om utredning för upprättande af en "brandskyddsbyrå". Kapten Ekstedt i Göteborg framhöll i ett längre anförande nödvändigheten af upprättandet af en byrå, som kunde taga vård om och inspektera brandredskapen i de mindre samhällena. Tal. föreslog att brandchefsmötet måtte uttala sig för önskvärdheten af att upprätta en brandskyddsbyrå.

Hr Fogelklou, Hälsingborg, yrkade att en konsulterande institution skulle upprättas för att utreda frågan och tillsätta en kommitté för denna sak.

Med 31 röster mot 20 godkände mötet hr Fogelklous förslag, och beslutade årsmötet, att kommittén skulle bestå af fem medlemmar och två suppleanter.

Till ledamöter i denna kommitté invaldes hrr Ekstedt och Enander från Göteborg, Fogelklou, Hälsingborg, Svinhufvud, Stockholm, och Helligren, Sundsvall. Suppleanter blefvo hrr Zetterling, Visby, och Bjuggren, Lidingö.

* * *

Mötets officiella del öppnades kl. 12 midd. i Tekniska skolans samlingsal i närvaro af borgmästare Skytte, stadsfullmäktiges ordförande, dr Edw. Lindahl, rådman Ahlström, representanter för brandförsäkringsbolagen m. fl.

Kapten Stridbeck hälsade de närvarande välkomna med några hjärtliga ord.

I en nyligen från försäkringshåll utgifven broschyr uppgifves det, yttrade tal. bl. a., att de i Sverige timade skadorna genom eld kunde uppskattas till i medeltal 17 millioner kr. pr år. En afsevärd summa, när man beänkter, att dessa millioner helt och hållet gå upp i rök. Visser-

ligen finna de för elden utsatta ägarna i de flesta fall ersättning hos försäkringsbolagen, men dessa i sin ordning betala med sina mot risken af allmänheten emottagna medel, premierna, hvarför det i kretsgången alltså är den svenska allmänheten, som i själva verket går svenska den betydande, årliga summan af 17 millioner kr.

När man begrundar dessa fakta, så framgår tydligt, hvilken stor uppgift vårt svenska brandväsende har att arbeta för. Det är landet, nationen, som behöfver hjälp. Och hjälpen skall brandmännen gifva. Full hjälp och ett nedbringande af brandskadorna till ett intet kan aldrig förutsättas, men ett minskande af förlustbeloppets totalsumma kan det finnas förhoppningar om. Villkoret här för ligger i ett vidt utgrenadt brandförsvaret samt icke minst i duglighet och kunskap hos de män, som skola handhafva detta försvaret.

Insikten härom har nog sedan långa tider förefunnits äfven i vårt land, men först på sista årtiondet har man kommit till ett förverkligande. Detta har skett på sammanslutningarnas väg. Svenska Brandchefsföreningen har härvid tillsvärdare tågit till sin uppgift den del, som vill söka föra fram yrkesbildningen. Det är brandchefernas insikter i såväl den utövande verksamheten, släckningsarbetet, som i den betydelsefulla förebyggande verksamheten, som föreningen främst vill söka främja.

Men för denna brandchefsföreningens uppgift kräfvades en allt förtlöpande utveckling. Vårt i dag började möte är ett led i vårt utvecklingsarbete. Stora frågor ligga före oss. Deras snara lösen är vår önskan. Endast ett fåtal hafva emellertid kunnat komma i detta mötes program, i det att de praktiska studierna här ansetts böra göras förhärskande. Det, som sammanlagdt här gives, tror jag dock skall i god mån främja vår och därigenom det svenska brandväsendets utveckling.

Med uttalande af en varm förhoppning att så må ske anhåller jag att få förklara Svenska Brandchefsföreningens femte årsmöte för öppnadt.

Till sist får jag bringa brandchefsföreningens välkomsthälsning till samtliga de herrar, som hörsammatt vår inbjudan och därmed visat oss brandmän och vår sak sitt intresse.

Härefter överlämnades ordet åt ingenjör A. Claeson, som höll ett med ett trettiotal skiotikonbilder illustrerat föredrag om automobilfordon för brandväsendet. Det mycket intressanta föredraget mottogs med starka applåder.

Nästa anförande hölls af brandchefen, friherre N. Djurklou, som lämnade några upplysningar om eldsläckningsväsendets ordnande å Baltiska utställningen. Talaren slutade sitt anförande med att till de firmor och enskilda, som understödt brandväsendet på utställningen få framföra sin stora tacksamhet.



Innan sammanträdet afslutades, meddelade ordföranden att från föreningens beskyddare, h. k. h. kronprinsen ingåt underrättelse, att han varit förhindrad att närvara vid förhandlingarna. Med anledning häraf afsändes till kronprinsen ett telegram af följande lydelse:

H. k. h. kronprinsen, Sofiero.

Svenska Brandchefsföreningen, samlad till årsmöte i Malmö, anhåller att få betyga Eder Kungl. Höghet, föreningens höga beskyddare, sin underdåniga vördnad.

Underdånigst
R. Stridbeck.

På fredagen fortsattes mötet.

Redan klockan nio på morgonen samlades mötesdeltagarna å Malmö brandkårs hufvudstation, där de olika afdelningarna och redskapen inom stationen besågos under ledning af brandchefen, friherre Djurklou.

Sedan denna uppvisning inne på stationen ägt rum, drogo deltagarne ut på den närbelägna lekplatsen, hvarest en del intressanta eldsläckningsförsök voro anordnade.

Sydsvenska Petroleumsaktiebolaget visade först en patenterad bensinbehållare, som fylldes med bensin och sedan sattes i en hög brännbara ämnen, hvilka därpå antändes. Då behållaren af värmen blifvit upphettad exploderade den ej, utan genom en sinnrik anordning lossades en prop, hvarvid den inneslutna bensinen i gasform strömmade ut.

En del experiment med impregnerade tyger visades därpå. Både gardiner och vanligt linne hade impregnerats så att de voro fullkomligt obrännbara och endast förkolnade, då de kommo i beröring med eld.

Nästa uppvisning försiggick vid kanalbrädden. Firman Wilb, Sonesson & Co i Malmö hade dit fört en bensinmotorspruta, som visade sin kraft genom att drifva en mäktigt vattenstråle till kanalens motsatta sida. En tysk firma demonstrerade dessutom en bensinmotorspruta, hvilken fungerade till de närvarande fackmännens fulla belåtenhet.

Från brandstationen begåfvo sig deltagarne till Kockums gamla verkstadslokaler å "Holmen", där direktören för aktiebolaget Lux, C. G. Lindblom, demonstrerade bolagets eldsläckningssystem för fartyg och kinematografer.

Uppvisningen försiggick i gamla smedjan, där dels inredts ett isolerat rum, motsvarande lastrummet på ett fartyg, dels uppsatts en filmapparat. Lux nya system är baserat på kolsyrans användning, och vid demonstreringen visade det sig också, att systemet i slutna rum och vid filmsapparater är det effektivaste, som hittills upfunnits och pröfvats. Elden släcktes fullständigt

å den brinnande filmen på en bråkdel af en sekund och i det fingerade lastrummet på icke så värst längre tid, därtill förstördes intet, som vid vattenbegjutning. Systemet vann samtliga deltagarnes gillande och demonstreringens resultat hållsades med kraftiga applåder.

Eftermiddagen var anslagen till besök på Scania-Vabis fabriker, hvarefter Scania-Vabis gaf lunch för samtliga mötesdeltare i Kungsparken.



Notiser.

Helsingborg.

För att fylla de vakanser, som vid en möjlig utsträckning af mobliseringen skulle komma att uppstå inom stadens brandkår, har brandchefen i Helsingborg, *löjtnant Holger Fogelklo*, skyndat att organisera en frivillig brandkår, som skall stå redo att vid behof rycka in i arbetet. Kåren består af tjugutre studenter och skolynglingar ur allm. läroverkets högsta klasser samt dessutom några äldre maskinkunniga personer, som ställt sina insikter till brandväsendets tjänst. Chef är *läroverksadjunkt I. Ågren*. Den raska, i staden mycket populära kåren, hvilken på brandstationen bedrifver dagliga öfningar, har redan vid en eldsvåda haft tillfälle att visa prof på sin duglighet.

Eldsvåda i — ena skon.

Illo bränd på ena foten blef 14-åriga Johan Einar Linder, Skogsbo, Avesta, för en tid sedan, då han efter slutat arbete i Månsbo fabrik var på väg till hemmet, i det att eld flammade upp i ena skon, hvares hela innersida jämte strumpan brann upp. Lyckligtvis observerades ynglingens nödställda belågenhet och man skyndade till med vatten. Då hade han lyckats slita av de brinnande sko- och strumpresterna från foten, som nu var ett enda stort brännår.

Antagligen hade han på något sätt fått kloratlösning på skon, som genom friktion mot någon sten fattat eld.

Jonsereds Fabrikers Aktiebolag GÖTEBORG

rekommenderar sina tillverkningar
af sprutslangar af prima kvalitet.

Statistik öfver en del större städers brandväsende med dess löne- och bostadsförhållande.

Städernas namn	Innevänareantal	Yttne-håll Har	Brandpersonalen utgöres af		Vaktstationer Antal	Årliga kostnader Kr.	Br.-kårens utbegränsning	Brandmanskapets årliga		Slutlösn efter antal tjänstear	Fri tjänstebostad	Bostads-sättning kr.	Årliga priset för en bostads-lägenhet kr.	Erbes vid så kenetsv. bet.	Diverse tillägg
			Yrkess-män Antal	Reserv, frivilliga m. fl.				Begyanel-söln Kr.	Slutlösn Kr.						
Wien	2,064,528	27,588	577	?	16	1,634,422	?	969,47	1,246,84	?	Ja	Nej	303	Ja	Efter 4 års tjänst 303,57 kr. i dyrtidstillägg
Budapest	880,371	20,000	458	Friv. 1,700	11	1,138,392	1870	831,00	1,900,00	35	Nej	243-455	151-379	Nej	Nej
Triest	296,000	9,789	96	?	6	174,553	1807	1,024,55	1,593,79	24	Nej	228-265	228-265	Nej	Nej
Prag	223,741	2,101	194	3 friv. brandk.	8	378,445	1853	734,65	1,668,12	15	Ja	Nej	?	Ja	Ja
Rom	600,000	208,000	196	Inga	6	407,143	1810	857,14	2,142,85	20	Nej	?	?	Nej	Nej
Genua	290,000	95,500	130	?	1	171,428	1868	857,14	1,357,14	24	Nej	?	?	Ja	Ja
Paris	2,888,110	7,802	1,852	?	24	2,428,571	1801	1,120,00	2,444,55	9	Ja	857	857	Nej	De gifta boende utom kasernen.
Marseille	600,000	?	190	?	21	?	1789	1,000,00	1,142,86	14	Nej	142-212	142-212	Ja	60 familjer fri bostad. Öfriga 71,45 kr. Ved och lyse fritt.
Lyon	524,000	?	106	?	3	157,143	1911	1,071,43	1,285,72	18	Nej	?	?	Ja	Nej
Lille	217,807	714	45	267	4	100,714	1789	1,285,72	1,285,72	—	Nej	128-240	128-240	Ja	Nej
Etienne	150,000	3,500	76	Inga	1	50,000	1865	1,035,72	1,178,08	22	Nej	107-142	107-142	Ja	Beklädnadspängar 114—130 kr. pr år.
Madrid	592,000	6,000	230	?	1	583,235	1860	974,50	1,890,00	?	Nej	176-350	176-350	Nej	Nej
Valenzia	250,000	4,900	124	?	3	61,775	1848	651,00	792,00	?	Nej	176-326	176-326	Ja	Bostadsersättning till de gifta under-bef.
Antwerpen	450,000	?	231	Inga	13	403,194	1817	670,00	1,303,08	10	Ja	428-500	428-500	Nej	Nej
Haag	294,672	4,171	105	?	5	193,877	1889	1,062,28	1,373,12	16	Nej	181-227	181-227	Nej	Nej
London	5,121,688	27,173	1,476	1 friv. brandk.	83	7,189,000	1867	1,212,54	1,733,27	11	Ja	?	?	Nej	Bostadsersättning.
Birmingham	870,000	17,618	197	Inga	42	740,000	1879	1,112,00	1,450,00	8	Nej	?	?	Nej	Ved och lyse fritt.
Liverpool	753,253	1,618,6	378	?	6	456,473	1837	1,275,00	2,083,71	15	Nej	663	663	Nej	Nej
Sheffield	454,654	1,229,0	49	Fabr. brandk.	2	139,000	1864	1,618,02	1,893,00	20	Nej	?	?	Nej	Nej
Dublin	308,187	3,201,0	50	Inga	4	173,300	1862	651,10	1,025,64	7	Nej	?	?	Nej	Nej
Moskva	1,700,000	8,900	870	Fabr. br. 103	17	830,357	1883	321,45	545,71	?	Nej	?	?	Ja	Ja
Kiew	630,000	17,016	189	1 friv. brandk.	4	242,573	1853	470,70	851,79	1-2	Nej	?	?	Nej	Nej
Odessa	500,000	7,850	160	?	1	216,400	?	450,00	787,10	?	Nej	?	?	Nej	Nej
Baku	250,000	2,183	51	Fabr. brandk.	4	46,724	1885	529,65	670,82	15	Nej	?	?	Nej	Nej
Saratov	200,000	5,600	192	Inga	6	178,571	1830	496,00	535,71	?	Nej	?	?	Nej	Nej
Astrachan	150,000	—	40	?	6	175,866	?	462,81	830,16	?	Nej	?	?	Nej	Nej
New-York	5,173,064	84,332	5,145	Friv. br.-män	401	30,709,620	1865	3,750,00	5,250,00	—	Nej	810-1350	810-1350	Nej	Nej
Chicago	2,300,000	49,469	1,938	3 friv. brandk.	133	12,597,125	1858	3,375,00	6,063,00	2 1/2	Nej	?	?	Nej	Nej
Philadelphia	1,600,000	33,398	1,150	Inga	55	6,497,025	1871	3,375,00	4,500,00	—	Nej	360-1125	360-1125	Nej	Nej
Boston	724,000	12,700	1,080	?	95	6,469,063	1837	3,215,00	4,612,00	—	Nej	857	857	Nej	Nej
St. Louis	670,000	16,658	816	?	45	4,687,500	1856	3,600,00	5,250,00	?	Ja	857	857	Nej	Nej
Baltimore	575,000	8,029	400	?	40	3,750,000	1870	2,625,00	3,375,00	?	Nej	?	?	Nej	Nej
Detroit	550,000	10,878	743	?	54	3,988,236	1830	2,920,00	4,125,00	?	Nej	857	857	Nej	Nej
Washington	400,000	?	?	?	?	?	1801	3,375,00	6,750,00	?	Ja	?	?	Nej	Nej
Buenos-Aires	1,600,000	19,500	1,087	1 friv. brandk.	14	2,983,928	1870	1,885,71	2,142,85	25	Nej	?	?	Nej	Nej
Kairo	1,000,000	6,600	123	Inga	4	?	1863	675,00	791,25	?	Nej	502,50	502,50	Ja	Ja
Kalkutta	1,250,000	12,717	227	1 varvs-br.-k.	21	25,1989	1839	1,457,11	3,042,85	10-12	Nej	?	?	Nej	Nej
Peking	1,000,000	40,000	400	Inga	24	?	1902	128,57	128,57	—	Nej	?	?	Ja	Ja
Kristiania	250,000	1,623	140	?	8	368,245	1851	1,300,00	2,000,00	12	Nej	240	240	Ja	Nej



Henrikssons prisbelönta Benzinmotorsprutor

försäljas genom

ALLMÄNNA BRANDREDSKAPSÄFFÄREN

E. BERGSTRÖM & Co.

STOCKHOLM K.

Telegramadress: "Ideal".

Rikstelefon 2258

Henrikssons Brandsläckare RAPID & PUMP-RAPID

samt Brandsläckaren n:o 76, modell 1914, 12 liter. Ny för året.

Samtliga godkända af Tarifföreningen.

Försäljas genom

HUGO KNOCHENHAUER, Stockholm.

Telegramadress: Knochenhauer.

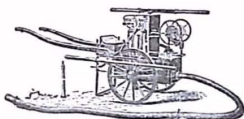
Rikstelefon 5799.



Pump-Rapid



N:o 76



HENRIKSSONS prisbelönta Handkraftsprutor

försäljas genom

Hrr. Järn- & Redskapshandlare

samt i parti från fabriken.



Telegraf-adr.:
Sprutbolaget

A.-B. S. HENRIKSSONS Sprutfabrik,

och Mekaniska Verkstad.

STOCKHOLM 4.

Rikstelefon

6 053

Anteckningar till tabellen å omst. sida.

Wien. Brandmännens slutlön erhålles efter olika antal tjänsteår. Några bo i egna bostäder.

Budapest. Vid synnerliga omständigheter kan slutlönen erhållas först efter 20 å 25 tjänsteår.

Prag. Staden Prag med dess förstäder har 586,277 innevånare och dess yttinnehåll är 9,975 h.-ar och de därstädes befintliga 3 frivilliga brandkärerna*) är hufvudsakligast afsedda för förstäderna.

Rom. De första 5 tjänsteåren äro brandmanskapet kasernerade.

Paris. Endast den gifta brandpersonalen, som ej hafva bostäder i kasernen, erhålla bostadsersättning. Den tekniskt utbildade stabspersonalen äfvensom automobilchafförer erhålla särskilda lönetillägg.

Marseille. 60 brandmannafamiljer erhålla fri bostad, med ved och lyse — de öfriga (äfvn ogifta) erhålla ett lönetillägg af 71,43 kr.

London. Af den fast anställda brandkärspersonalen (1,476 man) finnes 100 kemister och

åtskilliga tjänstemän. Bostadsersättning erhålles ej förr än efter 20 år tjänst.

Birmingham. Af de 42 vaktstationerna äro 12 maskinstationer och 30 etappstationer. Uti dessa etappstationer finnes endast handkraftsprutor, slang- och stegvagnar. Brandkärsmän med 15 tjänsteår erhålla 1 schilling (0,91 kr.) och brandmän med 20 tjänsteår 2 schilling pr vecka i lönetillägg.

Moskva. Brandmanskapets slutlön (535,71 kr.) erhålles ej efter några bestämda antal tjänsteår vid brandkären — beroende på skicklighet och välförhållande. — Dock tidigast efter 3 år. Tillskott till lönen erhålles från försäkrings- och privata sällskap. (Huru mycket ej uppgifvet.)

Kiev. Brandmanskapet erhålla belöning för åtskilliga arbeten, äfvnsom för vaktjänstgöring å teatrarna. Dessutom ordnar och äretecken.

Odessa. Slutlönen och fri bostad erhålles efter det antal tjänsteår, som därvarande brandchef (godtyckligt) bestämmer. Brandmännens familjeanhöriga bor i af dem förhyrda bostadslägenheter.

*) Utvisande tillsammans 1,700 man.

Hvad skall innefattas under begreppet "Eldfarliga oljor"?

Som bekant innehåller det af Kungl. Kommerskollegium a'gifna förslaget till ny förordning angående eldfarliga oljor den skärpningen af nu gällande förordning att flammingspunkten höjs från 40 grader till 55 grader C., d. v. s. att till eldfarliga oljor enligt den nya förordningen komme att hänföras jämväl sådana oljor, som ej afgiva antändningsbara gaser förrän vid en temperatur öfver 40 grader och intill 55 grader. Denna skärpning, som gifvetvis förestafvats ur synpunkten af den med oljeupplag förbundna eldfaran, har ur andra synpunkten framkallat en del gensägelser.

Redan på 1880-talet funno de till Tarifförordningen anslutna brandförsäkringsbolagen nödigt att i sina tariffbestämmelser hänföra samtliga "ur mineralrikhet sig härledande oljor" under samma bestämmelser som gällde för sådana oljor, som enligt gällande förordning hörde till eldfarliga oljor och ingingo samtidigt till Kungl. Maj:t med framställning om dylik ändring i gällande k. förordning, i denna framställning understödda af Städernas Allmänna Brandstodsbolag. Den närmaste anledningen till dessa åtgärder var den omständigheten, att det på den tiden började importeras en del fotogensorter, som voro i så hög grad raffinerade, att deras flammingspunkt öfversteg 40 grader C. Härigenom föllo de utanför de för "eldfarliga oljor" lagstadgade försiktighetsåtgärder i afseende å lagring och förvaring och följden häraf blef att i en del städer och andra tätare bebyggda samhällen uppstodo oljeupplag af högst betydliga kvantiteter, hvilka snordnade som de voro utan de lagstadgade försiktighetsåtgärderna, medförde en betydande eldfara för hela samhället. Ett par graders högre flammingspunkt kunde gifvetvis ur eldfarlighetssynpunkt ej uppväga de stora olägenheter, som lågo i frånvaron af alla bestämmelser för oljornas lagring. Brandförsäkringsbolagens restriktiva bestämmelser synas emellertid ha aflägsnat den största faran och det har gifvetvis legat i samma bolags intresse att ytterligare skydda sig och på samma gång allmänheten genom arbete på åstadkommande af en ändring i K. förordningen i den riktning, på hvilken de själlfva slagit in.

Försäkringsbolagen förnyade sin framställning till K. Maj:t år 1902 och deras bemöjanden ha bidragit till framkomsten af K. Kommerskollegii nu föreliggande förslag.

Men hvarje sak har minst två sidor. Oljeförsäljarna se saken ur en annan synpunkt. De förfrakta, att flammingspunktens höjande till föreslagna 55 grader C. skulle nödvändiggöra, för-

Baku. Års aflöningen: 3:dje klass brandman 494, 2:dra klass 514,48, 1:sta klass 520,53 kronor. Stegmänner, kuskur och telefonister 578 57 kr. Strållörare 868 kr. Smed 1,157 kr. Efter 5 års tjänst erhålles ett lönetillägg af 10 % ända till 30 %*) vid uppnådda 15 tjänsteår.

Saratov. Innevarande år blir 2 nya brandstationer anordnade. Under tiden 1 maj—1 oktober användes 6, och tiden 1 okt—1 maj 5 stationer för vaktjänstgöring.

New-York. För att vid inträffande eldsvåda vara yrkesbrandpersonalen behjälplig finnes***) 747 personer, hvilka utan någon som helst ersättning deltaga uti brandmäns lifräddnings- och släckningsarbeten. Till denna frivilliga och entusiastiska brandpersonals förfogande finnes äfven speciellt för detta ändamål anordnade brandredskapsstationer.

En frivillig brandkår anskaffades redan år 1659, hvarefter den samma omorganiserades till en yrkesbrandkår år 1865.

Chicago. Af det i tabellen angifna personalantalet äro 14 man ej uniformerade och 34 volontärer.

Philadelphia. De brandmannafamiljer som hafva fri tjänstebostad, bor äfven i af dem hyrda bostäder.

Boston. Det nyanställda brandmanskapet erhålla efter 6 månader 2,035 kr., och får därefter först efter genomgången examen fast anställning med 3,215 kr:s lön.

Washington. Fattas underrättelser.

Buenos-Aires. Ett hufvudkvarter, 3 understationer och 10 mindre afdelningsstationer.

Kario. Begynnelselö: Korpral 840, sergeant 900, och väbel 1,022 kr. pr år.

Kalkutta. Brandkårens personal utgöres af 23 europeer och 204 infödda. — Aflöningen för de infödda brandmännen är från 218 till 890 kr. om året pr man.

Peking. Husägarna gifva för hvarje af brandmännen förrättadt arbete en viss summa, som fördelas bland dem.

A. H:m.

*) Af grundlönen.

**) "Eldbekämpare".



Vretstorp.

Frivillig brandkår är bildad inom Vretstorps stations-samhälle i Nerike. Till brandchef är utsedd handl. A. E. Hulting och till vice brandchef C. A. Berger. Till täckande af kostnaderna för inköp af brandattiralj skola uttaxeras 5 öre pr 100 kr. å hvars och ens brandförsäkringsvärde.

Ett glädjande tecken på att allmänheten börjar inse nödvändigheten af ett något så när ordnat skydd mot eldfara.

ALLMÄNNA BRANDREDSKAPSÄFFÄREN Stockholm
 E. Bergström & Co.
 Guldmedalj Stockholm 1897. Högsta pris Götte 1901. Statsdiplom Berlin 1901.

Specialaffär för
Brandmateriel.

utom en del ökad omgång och besvär, hvilka alltid draga med sig någon kostnad, en mängd nya och dyrbara anordningar för lagring och förvaring m. m. af sådana oljor, som nu ej falla under gällande förordnings bestämmelser, nämligen hufvudparten af de nu använda lysoljorna. Försäljarne af dylika oljor framhållas då bli nödgade att lägga kostnaderna för dessa anordningar på afnämarna, hvilka alltså i sista hand finge kännning af den inträdda skärpningen. Särskildt har framhållits, att oljetrusten Standard Oil Co med därunder sorterande svenska oljefressenter, som af andra skäl än brandförsäkringsbolagen påyrka flammingspunktens höjande, skulle komma i en fördelaktigare ställning än öfriga oljeförsäljare därför, att denna sammanslutning redan på förhand och med tanke på en blifvande skärpning af de i Sverige gällande bestämmelserna vidtagit de af en dylik skärpning betingade nya anordningarna beträffande upplagsplatser, förråd o. d., så att den då de nya bestämmelserna träda i kraft, står fullt färdig och rustad i kampen mot de andra, mindre väl situerade konkurrenterna.

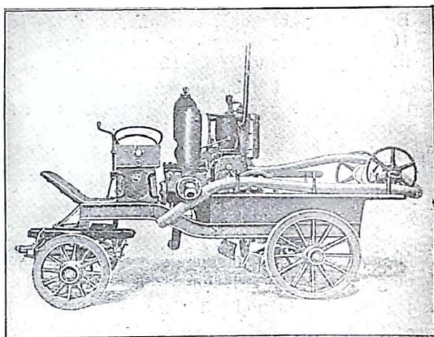
Dessa skäl ha framhållits i en till K. Maj:t af Svenska minuthandlarnes riksförbund i början af innevarande år ingifven skrivelse, hvarl förbundet hemställt att till eldfarliga vätskor skulle hänföras endast sådana vätskor, som vid en värmegrad af 23 grader och därunder afgifva antändbara gaser, d. v. s. att nuvarande flammingspunkt 40 grader skulle sänkas till 23 grader.

I samma syfte som med Svenska minuthandlarnes riksförbunds skrivelse afses och med åberopande af däri anförda skäl väckte vid innevarande års första lagtima riksdag hrr Starbäck och Sundström motion att riksdagen ville besluta att i skrivelse till K. Maj:t anhålla om vidtagande af sådan ändring i förordningen angående eldfarliga oljor, att den nuvarande bestämmelsen om eldfarlighetsgränsen ändras så, att denna gräns från 40 grader C. nedsättes till 26 grader och att i öfrigt vidtagas de ändringar i förordningen, som till följd häraf kunna anses påkallade. Motionen kom aldrig till riksdagens behandling i anledning af riksdagsupplösnigen men har vid nu pågående riksdag förnyas af hr Röing.

Andra kammarens tredje tillfälliga utskott hem-

stälde i anledning af motionen, att andra kammaren, med anledning af motionen, för sin del måtte besluta, att riksdagen ville i skrivelse till K. Maj:t anhålla, ej mindre att Kungl. Maj:t vid utfärdande af ny förordning angående eldfarliga oljor icke måtte höja den i nuvarande förordning bestämda flammingspunkten 50 grader C., än äfven att K. Maj:t därvid ville taga under öfvervägande, huruvida icke flammingspunkten lämpligen kunde nedsättas, exempelvis till 26 grader C.

(Forts. o. slut i nästa n:r.)



Motorsprutan "MERIT"

— 5 hkr. —

Lättkött och absolut tillförlitlig.
 Driftkostnad ca 25 öre per timma.

Uppfordrar 600 lit. vatten per minut med en
 25 met. vågrät, 20 met lodrät stråle.

Ca 4 minuter för igångsättning.

A.-B. Fredr. Wagner.

Motorafdelningen.

Göteborg.

Stockholm.

Malmö.

Trelleborgs Gummifabriks Aktiebolag

tillverka sug- och spolslangar samt tekniska
 Gummivaror af alla slag.

Afdelningskontor och nederlag: **SKEPSSBRON 4, GÖTEBORG.**